

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Казанлък, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510101753 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Х. М. О., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез пълномощника адв. Р. М. от САК, съдебен адрес: ****, против Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К., ЕИК 0008177780341, с адрес на управление: гр. К., п.к. 6100, ****, представлявано от Т. Л. – директор. Процесуалният представител на ищеца твърди, че на основание сключен писмен Трудов договор № **** г., Х. М. О. бил в трудови правоотношения с ответника Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К., ЕИК 0008177780341, на длъжност „сметосъбирач“, с код по НКПД - 96110001 и с място на работа гр. К.. Трудовият договор между страните бил сключен за неопределено време, на пълно работно време. Сочи, че на 26.08.2022 г. ищецът изпълнявал трудовите си задължения обработване на контейнери за смет тип бобър с автомобил сметосъбирач, когато около 13:30 ч., на ул. „И.“ № 4, при слизване от степенката, която се намирала в задната част на автомобила сметосъбирач, същият се подхлъзнал и паднал на уличното платно, при което получил сериозни телесни увреждания. Сочи, че след претърпяната трудова злополука, ищецът бил транспортиран по спешност до УМБАЛ „****“, където бил приет в Клиника по ортопедия и травматология с оплаквания за силни болка в областта на левия крак, наличие на открита фрактура на лява подколеница и кървяща рана. Поставена му била диагноза: „Фрактура аперта крурис синистра“ /Открито

счупване на костите на лявата подбедрица/. Проведена му било медикаментозна терапия, а на 28.08.2022г. му била извършена операция - открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, тибия и фибула. На 02.09.2022 г. ищецът бил изписан от болничното заведение, като му били дадени препоръки да ходи с две помощни средства и да продължи с антикоагулантната профилактика. Твърди, че за проведеното му лечение същият заплатил и сума в размер на 1500 лв. за закупуване на медицинско изделие за остеосинтеза. Поради получените телесни увреждания пострадалият не можел да изпълнява трудовите си задължения и използвал и отпуск за временна неработоспособност считано от 26.08.2022 г. до 02.10.2022 г. включително. За случилото се било образувано разследване от представители на ТП на НОИ - гр. С.З.. След извършено обследване и проверка на основание чл. 60, ал. 1 от КСО, възникналата злополука била приета от НОИ, Териториално поделение - С.З. за трудова злополука на основание чл. 55, ал. 1 от КСО с Разпореждане № 92 от 08.09.2022 г., което било влязло в законна сила. Твърди, че претърпеният инцидент причинил на ищеца внезапно и неочаквано увреждане на здравето и множество болки и страдания, свързани със самите травми и с проведеното му оперативно лечение и постоперативно възстановяване. Получените от ищеца увреждания, както физически, така и психологически, променили изцяло начина му на живот. След претърпеният инцидент Х. изпитвал силни и постоянни болки в областта на травмата, като след злополуката се справял с големи усилия с ежедневието си. Поради счупванията в областта на крака бил напълно обездвижен в продължение на месеци, през който период заемал принудително лежача поза, като все още не било възстановено нормалното движение на левия му долен крайник и била налице накуцваща походка. Залежаването му причинило болезненост и умяляване. Ограничена била възможността му за свободни движения поради травматичните увреди, като и към настоящия момент значително било затруднено извършването на свободно движение на крака и свързаните с това обичайни физически активности. Не можел да се придвижва самостоятелно, поради което използвал помощни средства, а при минимална физическа активност усещал силни болки на местата на травматичните увреди. За продължителен период от време имал нужда и бил зависим от грижите на своите близки, тъй като не можел да се обслужва самостоятелно и да задоволява хигиенните си потребности поради уврежданията. Оплаквал се от болезненост в цялото тяло, като при заемането на определено положение на тялото усещал бързо умяляване. Изпитвал затруднения при обличане, къпане и други битови дейности. След претърпеният инцидент ищецът не можел да спи спокойно, тъй като търпял изключителни и постоянни болки в областта на травмите, които продължавали и към настоящия момент. Постоянните болезнени усещания и дискомфорт от тях направили ищеца неспокоен и изнервен. Често избухвал без причина и бил раздразнителен. В резултат на получените травми в областта на левия крак и проведеното му оперативно лечение, в

травматичните области останали загрозяващи белези, оставащи за цял живот, от които ищецът се срамувал. Много дълбоко била накърнена самооценката му, поради което се притеснявал, когато контактува с хора извън най-близките. Твърди, че в резултат на процесната злополука настъпили промени и в емоционалното състояние на ищеца. Станал силно раздразнителен, с честа смяна на настроенятия, изпитвал чести приливи на чувство на безпокойство и страх, след инцидента станал нервен, неспокоен, избягвал да излиза от дома си, бил емоционално лабилен, тревожен, със затруднена концентрация. Освен това и към настоящия момент не бил преодолял страха и неувереността, които изпитвал след преживяното. След претърпения инцидент ищецът търпял силни и непрестанни болки и страдания, които продължавали и към момента. Към настоящият момент възстановяването му все още не било приключило. Предвид всичко гореизложено и на основание чл. 200 от Кодекса на труда, за ищецът се пораждал правният интерес от предявяването на настоящата претенция за реализиране на имуществената отговорност на работодателя по исков ред. С оглед обстоятелството, че злополуката настъпила на 26.08.2022 г., то от този момент върху претендираната сума следвало да бъде начислена и законна лихва за забава до окончателното ѝ заплащане. Моли съда да постанови решение, с което да осъди Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“ - гр. К., ЕИК 0008177780341, с адрес на управление: гр. К., п.к. 6100, ****, представлявано от своя директор Т. Л., да заплати на Х. М. О., ЕГН *****, обезщетение в размер на: 60 000 лева, след предприето увеличение на иска, - обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания, в резултат на трудова злополука от 26.08.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на трудовата злополука - 26.08.2022 г., до окончателното изплащане; 1 500 лева - обезщетение за имуществени вреди - направени разходи за лечение във връзка с претърпяната трудова злополука, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника. Заявява, че исковата молба била подадена пред съответния местно-компетентен съд по правилата на местната подсъдност, поради което се явявала допустима. Счита, че предявеният иск е неоснователен. Твърди, че размерът на претендираното обезщетение по иска за неимуществените вреди бил прекомерно завишен и не съответствал на обезщетенията, присъждани в други сходни случаи. Сочи, че изложеното в исковата молба описание на начина и причините за настъпване на злополуката било прекалено неясно и общо и било твърдение, което не е подкрепено от доказателства. Прави възражение, че настъпилите травматични увреждания по ищеца били изключително по негова вина и било налице съпричиняване на травмата от страна на ищеца като твърди, че същия допринесъл в голяма степен за настъпването ѝ, чрез грубо нарушаване на установените правила. Степента на съпричиняването счита, че било в размер на 95%. Оспорва истинността на

представения документ-платежно нареждане към банка ДСК за сумата от 1500,00 лв.

На основание чл. 219 ГПК по делото като подпомагаша страна на ответника е конституирано трето лице „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, адрес: ****, доколкото със същото лице към момента на инцидента 26.08.2022 г. ответникът има сключен застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № **** за групова застраховка „Задължителна трудова злополука“, по силата на която третото лице носи риска вместо работодателя, както и задължението за изплащане на застрахователно обезщетение. Третото лице помагач оспорва исквете като неоснователни и недоказани.

Редовно призовани за датата на съдебното заседание, страните чрез процесуалните си представители поддържат изложеното в исковата молба и в отговора.

При преценка на събраните по делото доказателства и доводи на страните съдът намира за установено следното от **фактическа страна**:

От представения по делото трудов договор Трудов договор № **** г. се установява, че Х. М. О. бил в трудови правоотношения с ответника Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“ - гр. К., ЕИК 0008177780341, на длъжност „сметосъбирач“, с код по НКПД - 96110001 и с място на работа гр. К.. Трудовият договор между страните бил сключен за неопределено време, на пълно работно време

Страните не спорят, че на 26.08.2022 г. ищецът изпълнявал трудовите си задължения - обработване на контейнери за смет тип бобър с автомобил сметосъбирач, когато около 13:30 ч., на ул. „И.“ № 4, при слизване от степенката, която се намирала в задната част на автомобила сметосъбирач, същият паднал на уличното платно, при което е получил сериозни телесни увреждания.

След настъпването на инцидента по надлежния ред е уведомено съответното ТП на НОИ, посредством декларация за трудова злополука и след разглеждането на преписката и проведено от НОИ разследване, злополуката е призната за „трудова“ на основание чл. 55, ал.1 от КСО с Разпореждане № 92 от 08.09.2022 г. на ТП на НОИ- гр.С.З., което разпореждане не е обжалвано от работодателя и е влязло в законна сила.

Видно от приложения Протокол за извършена проверка № **** от 15.09.2022 г. на 01.09.2022 г. и 15.09.2022 г. длъжностни лица от Д „ИТ“ - **** извършили проверка по спазване на Кодекса на труда и Закона за здравословни и безопасни условия на труд в ОП „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“ към община К.. При направената проверка се установило, че дадените две предписания с протокол № **** са изпълнени. Работодателят е предприел действия по преразглеждане на оценката на риска за работно място «сметосъбирач» след настъпилата трудова злополука на 26.08.2022 г. с Х. М. О.. Работодателят ОП „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“ към община К. е осигурил ефективен контрол за

извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин, а именно: в Инструкция № 8 за БЗР на работници при сметосъбиране в т. 1 е записано „Да не се допуска до работа лице, употребило алкохол или под въздействието на упойващи вещества”, а в протокола за Трудова злополука № 1/29.08.2022 г., изградената комисия е констатирала нарушение /Грубо нарушение на трудовата дисциплина. Употреба на алкохол по време на работа/, с което е нарушил чл. 1б, ал. 1, т. б от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза с вх. № 2121/09.02.2024 г., по която вещото лице е дало заключение, че в резултат на трудовата злополука ищецът е получил силни болки в областта на левия крак, рана на лявата подбедрица и деформация на същата в областта на раната. По спешност е транспортиран до УМБАЛ - ****. В ЦСМП е прегледан, направени са изследвания, консултации и е уточнен диагностично с: Фрактура аперта крурис синистра /Открито счупване на костите на лявата подбедрица/. Разчитането на рентГ.ите изследвания от рентгенолог са: Многофрагментна фрактура с дислокация на тибията; фрактура с дислокация на фибулата. Касаело се за две отделни счупвания на двете кости на лявата подколеница. Счупването на тибията/голям пищял/ било тежка травма, която води до трайно затрудняване на движенията на долния ляв крайник и неговата функционалност за период по-дълъг от 30 дни. При правилно лечение на фрактурата с тази локализация болковият синдром продължавал поне 3-3,5 месеца, а общият възстановителен период е около 6 месеца. В конкретния случай фрактурата на тибията е многофрагментна, което означава, че помалките фрагменти са с нарушено/прекъснато кръвоснабдяване, което води до по-дълъг оздравителен период - около 7-8 месеца. Тази фрактура покрива медико - биологичния признак на средна телесна увреда. Счупването на фибулата /малък пищял/ е травма, която води до затрудняване на движенията за чувствително по-къс период, но все пак за по-дълъг период от 30 дни. В конкретния случай счупването на фибулата е без раздробяване. При правилно лечение на тази фрактура, болката е около 30 дни, а общият възстановителен период е около 3 месеца. Тази фрактура покрива медико - биологичния признак на средна телесна увреда. Счупването на големия и малкия пищял, на почти еднакво ниво, на лявата подколеница, на ищеца Х. О. по отношение на характерът и интензивността на болката и нейната продължителност не могат да се разглеждат по отделно, а винаги в съвкупност. В този смисъл силният болков синдром продължава около 10-15 дни след оперативното лечение. Той се обуславя и от травматичния момент и от нарастващия и наличен оток. След разсейването и омекването на отока /след 10-я - 15-я ден/болката рязко намалява, но е налична до 3-ия -4-ия следоперативен месец и се провокира от опит за движение на коляното и глезена. След 4-ия месец тя е чувствително по-слаба и тогава започва да се разрешава постепенно, но частично натоварване на левия крак. Получената травма на лявата подколеница на ищеца е комплексна увреда, тъй като освен костните фрактури е налично и

относително разкъсване на мускулите около фрактурите. То също е свързано с болев синдром, кървене, продължително поддържане на оток и функционална немоощ. След като е транспортиран във ФСМП са извършени мероприятия по спешното диагностициране, наложена е гипсова лонгета и е хоспитализиран в КОТ, където е включена медикаментозна терапия и е подготвен за оперативно лечение. От Епикриза към ИЗ №16275 било видно, че са проведени консултации с кардиолог и анестезиолог; включена е терапия с аналгетик /аналгин/, антикоагулант /фраксипарин/, антибиотик /Цефтриаксон/. На 27.08.22 г. е добавен и втори антибиотик /гентамицин/. На 28.08.22 г. /Оп. пр. № 707/ под обща анестезия е направено открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, тибия и фибула и фиксирането ѝ с остеосинтезно средство /плака/. На 31.08.22 г. е включен в терапевтичната схема и трети антибиотик /флажил/. Следоперативния период е протекъл със стабилизиране на общото и локалното състояние, с подобрене и на 02.09.22 г. в 09,00 ч. е дехоспитализиран с препоръка за щадящ двигателен режим /с помощни средства/, периодична смяна на стерилните превръзки и с назначена терапия за дома /АБ и аналгетик/. Към съдебната документация е представен БЛ № **** за период от 38 дни - от дата 26.08.22 г. до 02.10.22 г. Издаден е от КОТ към УМБАЛ - ****. Към съдебната документация не са представени последващите болнични листове, нито документи указващи момента на започване на рехабилитационните мероприятия. За периода от м. октомври 22 г. до м. април 23 г. не са представени документи за временна нетрудоспособност. При извършения личен преглед на ищеца Х. О. и разговора с него се установи, че след оперативното лечение с поставянето на метална плака с винтове не е провеждана рехабилитация. След 3 месеца е извадена металната плака и винтовете и също не е провеждал специализирана рехабилитация. Раздвижвал е в домашни условия с помощта на съпругата си. Ползвал е помощни средства при движение-патерици, до 6 месец.. Вещото лице поясни, че при прегледа на Х. О., който извършил на 08.02.24 г., той дошъл и влязъл в кабинета с леко провлачване на травмирания крак, но без ползване на помощни средства. Установило се, че движенията в глезена са все още леко ограничени: плантарната флексия е около 15 гр. /при норма 30 гр./; дорзалната флексия е 5 гр. /при норма 10 гр./. Движенията в коляното са: флексия – 110 гр. /при норма 135 гр./; екстензия - пълна. Походката е изгладена, но с леко провлачване на левия крак. Съобщава, че при много студено време има болки в областта на фрактурата и тогава куцането се засилва. Предвид младата възраст на ищеца, независимо, че от деня на травмата са минали една година и 5 месеца все още има възможност да се увеличат движенията по амплитуда, ако се проведе една задълбочена кинезитерапевтична програма и балнеолечение. По отношение на болките в областта на фрактурата и глезенната става, то те ще съществуват през първите 2-3 студени сезона след травмата. Предвид тежестта на травмата, която е получил Х. О. на 26.08.22 г. и няколко месечния период на силна болезненост и ограничени движения, може да се каже, че той е имал постоянна нужда от

помощ за тоалет, събличане, обличане, което се е осигурявало от близките му. При разглеждане на медицинската документация в хронологична последователност се разбира, че случилата се трудова злополука на 26.08.22 г. в гр. К. на ул. „И.“, пред дом № 4 е в причинно-следствена връзка с травмата получена от ищеца и изразяваща се в счупване на лявата подколеница. Към съдебната документация са представени разходооправдателни финансови документи за извършени плащания от Х. М. О., а именно: вносна бележка от 29.08.22 г. за 1500,00 лв. за медицински консуматив - остеосинтезно средство/титаниева плака/; Фактура № 3000082050 от 02.09.22 г. за 40,60 лв. за потребителска такса за престой в болница - 7 дни по 5,80/дн. Двата, декларирани разхода са в пряка връзка с получените наранявания от Х. М. О. при процесната трудова злополука от 26.08.22г. и са свързани с лечението на тези травми. В съдебно заседание вещото лице уточни, че ищецът има множество белези по цялата подколеница, от зоната на капачката до глезена. Има един белег от травматичната рана от момента на счупването, през която са стърчали костни фрагменти. Отделно има отвори над и под фрактурата и самата травматична рана е разширена нагоре към коляното, за да може да се среже надлъжно мускулната фасция, това е ципата която създава пристягащ обръч около всички мускули. Първата седмица след травмата и след операцията винаги се създавали условия за нарастване на оттока. Ако тази ципа не се среже, за да се облекчи мускулатурата се създава затруднение на кръвоснабдяването на крака, исхемия на мускулите. При него не се е случило, за това е срязана ципата и това е причината за този белег. Той е предотвратил поражения. Белезите са видими, но има медицински препарати, които заличават белезите. Ищецът не се е интересувал и не са му предписани такива препарати. Той е млад човек и с рехабилитация в балнеолечение биха се постигнали на 100% възстановяване на движенията в коляното и глезена. При него няма възстановяване на 100%, има много дефицити. Дефицитите са към момента на прегледа. Ищецът бил от три месеца в чужбина. Пациентите се възползват и личния лекар може да го насочи, а и сам да се самонасочи към рехабилитация. Здравната каса поема едно такова еднократно ходене един път в година, а стига да е здравноосигурен. Рехабилитация в болницата също се прави. Физиотерапията е електрическо въздействие върху меките тъкани, кинезитерапията е раздвижване на съседните стави. И двете са били необходими при него, но няма данни да са правени. Ако той навременно е приложил терапиите, резултатът би бил по-добър. Може да се смали периода за възстановяването с месец, месец и половина. Той щеше да бъде на 100% възстановен. Сега може да се възстанови, ако ползва тези услуги. От НЗОК се поемат 6-7 процедури за физиотерапия – магнит и бипулсатор се заплащат отделно. При тази давност от година и половина, на него това посещение 6-7 пъти ще му е малко, но би спомогнало. При неизползване на ставите от залежаване е нужна кинезитерапия. Ставите за 30, 60, 90 дни се втвърдяват и за това е нужна кинезитерапия, за да омекоти ставните връзки и капсула и да се възстановят движенията. При него ще са нужни над двадесет процедури.

Това е почти месец на процедурите. Механизмът, описан в исковата молба отговаря на начина на получаване на травмите. Смята, че това е станало в момента на скачане от степенката с подхлъзване и усукване.

Видно от писмо от НОИ, ТО-С.З. на ищеца е било изплащано обезщетение за временна неработоспособност поради трудова злополука за периода 26.08.2022 г. до 21.02.2023 г.

От изслушаната по делото съдебно-почеркова експертиза № 2004/07.02.2024 г. подписите, положени в книга за начален инструктаж по безопасност на стр. 27 от делото, под № 596 и служебна бележка на стр. 29 от делото „инструктирано лице“, са изпълнени от ищеца Х. М. О.. От доказателството се установи, че на работниците, включително и на пострадалия О., е бил проведен първоначален инструктаж, както и периодичен такъв. Подписът, положен в книга за инструктаж по безопасност на стр. 31 от делото, под № 87, не е изпълнен от ищеца Х. М. О., от което се установява, че преди инцидента през 2022г. на О. не е провеждан инструктаж по безопасност.

По делото са представени списък на раздадено зимно работно облекло и обувки 2020 г.; списък на раздадено лятно работно облекло и обувки 2022 г.; списък на раздадени работни ръкавици за м. юли 2022 г.; списък на раздадени работни ръкавици за м. август 2022г.; списък за раздадени елеци м. 07.2022 г., в които фигурира и ответникът.

По делото е приета и съдебно-психологична експертиза с вх. № 2156/12.02.2024 г., от която се установи, че в резултат на процесния инцидент Х. О. е развил състояние на дистрес. Според вещото лице е било налице състояние на травматичен стрес, който е резултат от единично, внезапно и силно въздействащо събитие, увреждащо или застрашаващо индивида. Неговата реакция на това травмиращо събитие е била свързана с физическа напрегност, нервна възбуда по повод внезапни звуци или движения, спазми, болки в стомаха и др. Също така при Х. психичното и емоционално отреагиране се е изявило под формата на нарушение на съня, загуба на апетит, силно главоболие и запек, напрегнатост и тревожност, плачливост. След това този травматичен стрес е преминал в посттравматично стресово разстройство, което е налице и към настоящия момент. При ищеца е налице натрапчиво припомняне на инцидента - проиграване на цялостното събитие, продължаващи проблеми със съня, налице е и избягване на хора или места, свързани със събитието. Вещото лице посочва, че по време на лечението си Х. се е чувствал зависим, несигурен и безпомощен. Към момента травмата у пострадалия не е преработена, като е налице несигурност и тревожност, че може да му се случи нещо.

По делото се събраха гласни доказателства:

Свидетелят М. О. А., баща на ищеца, заяви че синът му бил сметосъбирач. Знаел за злополуката с него. Било на 26.08. Синът му бил на работа, свидетелят също. Работели на отдени камиони и свидетелят бил

сметосъбирач. Видял сина си след лечението в болницата, когато се прибрал вкъщи. Бил в болницата в С.З., в отделението за краката. Кракът му бил счупен – левият крак. Много го болял. Той не можел да става сам. Една седмица бил в болницата, правили му операция. Имал придружител – жена му останала с него. Тя се грижела за него, да му дава вода, ядене, памперси да му сменя. Той не можел да ходи след болницата. На легло бил около 9-10 месеца. Болял го крака и от самото лежане. Свидетелят, съпругата му и снаха му се грижели за него. Сменяли му памперсите, хранели го. С мокри кърпи го бършели. Той 9-10 месеца не можел сам да се изправя в леглото. След това го изкарвали по малко на въздух и да види хора. Подпирали го. След 6 месеца използвал патерици. С патерици бил около шест месеца. Около една година се възстановил цялостно от травмата. Той се притеснявал, вечерно време като спял и викал, крещял, бълнувал. След като махнали шината, той имал промяна в походката, накуцвал. И сега накуцвал. Все го болял крака. Вземали му лекарства, марли. Левият крак го болял и към настоящия момент. Левият му крак бил малко изкривен. След като махнал патериците и шината, управлението на предприятието било далеч, той накуцвал и се отказал и напуснал работа. Х. не работел в момента. Имал белези по левия крак. Голям бил белега. Той се притеснявал от белега, срамувал се да си събува панталона и да ходи с къси гащи. Сега Х. не можел да извършва по-тежки трудови дейности. Сочил, че синът му бил в чужбина от един месец. Работел в Германия, пакетирал стоки, но работел седнал.

Свидетелят С. О. М., заяви, че познава Х. О., защото му бил племенник. Запознат бил с трудовата злополука, която се случила на 26.08.2022 г. Когато научили, че бил приет в болницата в С.З. отишли и го видели на носилката. Целият бил окървавен. Там го оперирали. Разпитвали как е станало и научили, че по време на работа станал инцидента. Казали, че ще се слага някаква платена шина. Казали да има придружител и жена му останала с него. При инцидента му бил счупен крака и целият бил завъртян в коляното. Х. имал големи болки, докато го закарат в болницата. Викал от болки, не можел да стои. Жена му му бършела сълзите, давала му кураж, успокоявала го. Той казвал, че много го боли. Той не можел да става от леглото и доста време останал на легло, бил с памперси. Мокрели сух парцал и го забърсвали по тялото като се замърсява. Като го прибрали, той по цял ден бил на легло, не можел да се движи. От време на време, тъй като живеел в един двор, го посещавали. Баща му и майка му също се грижели за него. Х. казвал, че му било неудобно баща му да му сменя памперса и свидетелят също му сменял памперса, бърсал го. Той бил поне година и нещо на легло. След това взел да се движи с патерици и около 6-7 месеца носел патерици. Пробвал да стана без патерици, но не можел изведнъж. Правел по две-три стъпки, но много го болял крака. От глезена до коляното бил с голяма операция и кракът му бил изкривен в ляво. Без патерици 9-10 месеца, лека полека започнал да посвиква. Придържали го и под двете мишници. Било го страх да стъпи на крака си. Той все още имал болки. Левият крак бил изкривен, не можел да работи и не

можел да се натоварва. Ходел нормално, но като се преумори, започвал да умалява крака му. Не работел в момента. Той се намирал в чужбина. Балдъзата му и баджанака му били там и той отишъл там на гости. Осигурили му работа на стол и слагал етикети на чипсове на кашоните. Вечер бълнувал, подплашвал се, викал. Почвал да реве. Майка му, баща му и жена му били до него. Преди инцидента нямал проблеми с крака, бил здрав и прав, работел нормално. Свидетелят също бил сметосъбирач, но били в различни графици с Х.. Работели на една и съща позиция. След като подавали документи за работа, медицинско, трудова книжа, минавали през В. П. и им обяснявал: Докато камиона тръгва, се качваш на степенката. Спира камиона, тогава вие слизате, след като се закачи на автомата отпадъка, не трябва да се навежда някой, за да събаря останали отпадъци в кофата, защото може да падне някоя кофа“. Не им казвали, че не трябвало да пият на работа. Инструктирали ги да работят нормално и да се предпазват, защото било машина и можело да се случи нещо, някой маркуч да се спуска. Не били пили по време на работа, вечерта, ако имало повод и бил почерпен. Х. нямал проблем с алкохола, не пиел по принцип. Той същия ден нито бил пиан, нищо. Прекият началник им бил шофьорът на камиона. Той ги взема за работа и ги питал дали са пили, като кажели, че не са и тръгвали. Нищо не носели за пиене на работа.

Свидетелят М. И. А.а, майка на ищеца, желае да свидетелства. Сочил, че била на работа в Общината. Жена от махалата дошла и ѝ казала, че синът ѝ си е наранил на камиона крака. Отишла си вкъщи и питала къде е Х., казали ѝ, че бил в болницата в С.З.. Снаха ѝ била в болницата с него, имало много кръв на леглото. Х. казал, че крака му бил ударен на камиона. Било ужасно. Х. бил много зле. Викал, много болки имал. Много време продължили болките, поне шест месеца. Помагали му да сменят памперси и свидетелката и съпругът ѝ. На крака му правели превръзки. Поне десет месеца продължило възстановяването му. Сега кракът му бил крив, имал голяма рана. Сега кракът му бил закривял и го кривял като върви. Той не можел пак да работи с камиона. Той се чувствал зле, защото не се е оправил напълно. Свидетелката видяла сина си преди да тръгне за работа, той бил добре. Когато се връщал от работа можело да пие по една бира, но не всеки ден. Сутринта не бил пиан. Заедно тръгвали за работа.

Свидетелят М. И. Б., служител на Община на длъжността „шофьор на сметосъбиращ камион“, заяви, че към 26.08.2022 г. работел на същото място и на същата длъжност – шофьор на сметосъбиращ камион в Община К.. Свидетелят бил отпред в кабината, Х. бил отзад. Познавал Х., той бил един от тримата работници на камиона – Х., брат му и свидетеля. Качвали се сутрин в кабината тримата. После отивали и имали определен район и започвали да събират боклука. Свидетелят ходел да ги взема от махалата. Х. дошъл, качил се на камиона и тръгнали да си вършат служебната работа. Този ден били в с. Д. и с. К.. В 5:15 часа свидетелят ги вземал. Обиколили преди инцидента Д. и К.. Преди инцидента нищо не направило впечатление на свидетеля. Х. нормално си вземал кофите. Сутринта тест за алкохол с дрегер не бил правил.

Х. не миришел на алкохол. Приключили работа и Х. поискал от свидетеля два лева на заем, за да си купи бира. Купил си ПВЦ шише бира. Друг път не бил искал пари. Свидетелят не го виждал друг път да пие, това било за първи път. Обрали района и тръгнали за К.. Бирата я купил от с. К.. Х. се качил в кабината с бирата. Свидетелят го видял да пие от бирата. Не можел да се сети цялата ли бира е изпил, но Х. си купил бира и пил. Слезли долу в базата. Него ден карали боклуците на сметището в с. Р., защото тукашното сметище било затворено. Свидетелят ги оставял в махалата и ходел сам до с. Р.. Отишли долу в базата. Х. слязъл от камиона и отишъл при двете началнички П. и С.. И след това какво е правил отзад, свидетеля не знаел. Камионът бил угасен. Само го чул, че извикал, погледнал на страничното огледало и Х. бил на земята. Не можел да каже, че Х. му се сторил пиян. Спрели до контейнерите и той отишъл при началничките отзад. Камионът бил с изгасен двигател, в пълен покой. За отзад свидетелят не знаел Х. какви действия е извършвал. П. и С. били при него, не можел да каже какво е ставало. Свидетелят бил вътре в камиона и не видял.

На осн. чл. 176 от ГПК в хода на съдебното производство обяснения даде ищецът. Той заяви, че към датата на инцидента и преди неговото настъпване не бил пил. При извършване на своята трудова дейност, включително и на датата на инцидента не бил употребявал алкохол. Камионът бил на място. Камионът бил развален. Качил се и паднал от степенката. Не натискал копче, само казал на шофьора, че камионът е развален.

Въпреки отричането на ищеца съдът приема за установен факта на употреба на алкохол от него към момента на инцидента, което се установява от свидетелските показания на М. И. Б..

В приложеното ДП № **** г. по описа на РУ-К., пр. пр. № **** г. по описа на РП-С.З., ТО-К. се съдържат доказателства, че пострадалият О. бил тестван с техническо средство „Алкотест - Дрегер 7510“ с фабричен номер ****, която проба е отчела 0,83 % алкохол в издишалия въздух. С постановление за прекратяване на наказателно производство гр. К., 17.02.2023 г. прокурорът е посочил, че разследването е приключило от РУ-К. с мнение за прекратяване на наказателното производство, т.к. не са събрани доказателства за извършено престъпление от общ характер. Състава на чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК гласи: „Който причини другиму тежка или средна телесна повреда поради незнание или поради немарливо изпълнение на занятие или на друга правно регламентирана дейност, представляващи източник на повишена опасност, се наказва...“. Макар Х. О. да е получил средна телесна повреда не е установена вина на друго лице, което да обуслови носенето на наказателна отговорност, поради което наказателното производство по ДП № **** г. по описа на Районно управление К., образувано за престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК е прекратено.

По делото ищецът е представил вносна бележка от 29.08.2022 г. за заплатени 1500,00лв. за медицински консуматив - остеосинтезно средство

/титаниева плака/, който разход е в пряка връзка с получените наранявания от Х. М. О. при процесната трудова злополука от 26.08.22г. и е свързан с лечението на травмите.

С оглед установените по делото факти съдът намира от **правна страна** следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 200, ал.1 от КТ.

За да бъде ангажирана имуществената отговорност на работодателя ищецът следва да докаже наличието на трудово правоотношение, настъпила трудова злополука, довела до загуба или намаляване 50 и над 50 на сто на работоспособността или смърт на работника или служителя, вреда - имуществена или неимуществена, и причинна връзка между трудовата злополука и вредата. Задължението на работодателя за обезвреда възниква независимо от обстоятелството дали той самият, негов орган или друг негов работник или служител е виновен за увреждането. Ирелевантността на вината като предпоставка на задължението за обезвреда по чл. 200 от КТ, независимо от законовата словоупотреба сочи, че по същността си това задължение не е форма на гражданска /имуществена / отговорност. По правното си естество това е законно прехвърляне върху работодателя на професионалния риск от увреждането на работника или служителя. Това прехвърляне има етичните си основания в правилото „комуто облагите - нему и тежестите“, а не в необходимостта от санкционирането на едно виновно поведение.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи, че с ответника са се намирали към момента на увреждането в трудови правоотношения, че самото увреждане представлява трудова злополука, в резултат на което са настъпили вреди, характера на вредите, както и причинната връзка между вредите и трудовата злополука и размера на вредите.

В хода на производството се установи, че на 26.08.2022 г. Х. М. О., заемащ длъжност „сметосъбирач“ по трудово правоотношение с ответника Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К. е претърпял трудова злополука, при която при слизване от степенката, която се намирала в задната част на автомобила сметосъбирач, същият паднал на уличното платно, при което получил сериозни телесни увреждания.

Доказа се по делото, че ищецът е претърпял значителни неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от удара. Претърпените от него болки и страдания се характеризират с интензитет и продължителност и до настоящия момент. Обезщетението за неимуществени вреди е заместващо, а не компенсаторно, поради което законодателят е предвидил в чл. 52 от ЗЗД правната възможност на съда по справедливост да определи заместващата парична престация. Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Критериите за определянето на размера на обезщетението са вида и обема на причинените неимуществени

вреда, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, възрастта, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението. От събраните по делото доказателства се установи, че в резултат на злополуката О. получил открито счупване на костите на лявата подбедрица. Касаело се за две отделни счупвания на двете кости на лявата подколеница. Счупването на тибията/голям пищял/ било тежка травма, която води до трайно затрудняване на движенията на долния ляв крайник и неговата функционалност за период по-дълъг от 30 дни. При правилно лечение на фрактурата с тази локализация болковият синдром продължава поне 3-3,5 месеца, а общият възстановителен период е около 6 месеца. В конкретния случай фрактурата на тибията е многофрагментна, което означавало, че по-малките фрагменти са с нарушено/прекъснато кръвоснабдяване, което води до по-дълъг оздравителен период - около 7-8 месеца. При него няма възстановяване на 100%, има много дефицити. Той е млад човек и с рехабилитация в балнеолечебно заведение, което се поема от НЗОК веднъж годишно, биха се постигнали на 100% възстановяване на движенията в коляното и глезена. Ищецът потвърди, че не е провеждал рехабилитация, физиотерапия или кинезитерапия. Установено е, че О. има множество белези по цялата подколеница, от зоната на капачката до глезена. Белезите били видими, но имало медицински препарати, които заличават белезите. Ищецът не се е интересувал и не са му предписани такива препарати. Пострадалият е млад човек, в трудоспособна възраст. След злополуката емоционалното му състояние се променило. Получил нарушение на съня, загуба на апетит, силно главоболие и запек, напрегнатост и тревожност, плачливост. След това този травматичен стрес е преминал в посттравматично стресово разстройство, което е налице и към настоящия момент. При ищеца е налице натрапчиво припомняне на инцидента - проиграване на цялостното събитие, избягване на хора или места, свързани със събитието. След инцидента Х. се е чувствал зависим, несигурен и безпомощен. Към момента травмата у пострадалия не била преработена, като е налице несигурност и тревожност, че може да му се случи нещо. При определяне на размера на дължимото обезщетение, съдът отчита, че причиненото телесно увреждане, представлява средна телесна повреда, е предизвикало болки и страдания у мъж на възраст, предполагаща активен начин на живот, интензивни в първите няколко месеца, наложили неговото обездвижване за период от няколко месеца и предизвикали необходимост от чужда помощ за задоволяване на елементарни битови потребности; нарушили професионалния му път и създали негативни усещания за несигурност. Преценявайки възрастта на увредения и факта, че една част от уврежданията са почти излекувани, макар и с типичните за този вид увреждания болеви усещания при натоварвания и промяна във времето, както и че са налични трайни остатъчни белези по тялото му, съдът приема, че справедливият размер на обезщетението по смисъла на чл. 52 ЗЗД е 50 000 лв., а не

претендираните 60 000 лв., тъй като според вещото лице – ортопед състоянието на пострадалия предполагало пълно възстановяване, при условие, че е провел курс по рехабилитация, физио и кинезитерапия, а белезите биха могли да бъдат частично заличени, ако се третираха с медикаменти.

При извършваната проба за наличие на алкохол в издишалния въздух, тестван с техническо средство „Алкотест - Дрегер 7510“ с фабричен номер **** е отчела 0,83 ‰ алкохол в издишалния въздух. Алкохолна концентрация отговаря на алкохолно опиване и със сигурност води до нарушения в мисловната дейност, съобразителността, вниманието, координацията на движенията, засилени емоционални състояния. Съдът приема, че с употребата си на алкохол пострадалият сам се е поставил в такова състояние, което се характеризира с намалена възможност за правилна преценка на ситуацията, загуба на способност за правилни действия, координацията на движенията му, които обстоятелства могат да доведат до вредоносния резултат, както и че с това си действия пострадалият е нарушил напълно правилата за безопасна работа и не е положил грижата, която и най-небрежният човек би следвало да положи при изпълнение на работата си. Този извод на съда е в съответствие с Решение № 421 от 10.11.2011 г. по гр. д. № 1135/2010 г., 4 г. о., ВКС и Решение № 189 от 17.10.2019 г. по гр. д. № 1446/2019 г. 4 г. о., ВКС, в което решение ВКС приема, че при определянето на размера на обезщетението по чл. 200, ал. 1 КТ, следва да се вземе предвид факта, че едно от основните законово установени задължения на работника при изпълняване на трудовите му задължения е да се явява на работа в състояние, което му позволява да изпълнява възложените задачи и да не употребява през работно време алкохол или друго упойващо вещество – чл. 126, т. 2 КТ. Според практиката на ВКС следва да се оцени поведението, при което пострадалият не полага дължимата грижа, каквато и най - небрежният би положил в подобна обстановка, както и че употребата на алкохол по време на работа представлява нарушение на трудовата дисциплина, като тежестта на нарушението зависи от отражението на алкохолното повлияване върху способността да се изпълняват трудовите задължения и за безопасността на условията на труд. Безусловният извод за осъществяване на нарушение на трудовата дисциплина в случай на употреба на алкохол в работно време, съчетан с характера на осъществяваната работа, явната възможност от настъпване на трудова злополука поради нарушаване на правилата за безопасност на труда и лекомисленото предвиждане на пострадалия, че може да предотврати настъпването ѝ, довеждат до заключението за липса на полагане на дължимата грижа, каквато и най - небрежният би положил. При тези съображения е безспорно, че наличието на алкохол в кръвта на пострадалия в следствие на нарушаване на задълженията по чл. 126, т. 2 КТ следва да бъде преценявано в контекста на чл. 201, ал. 2 КТ. Наличието на проявена груба небрежност от страна на пострадалия дават основание на съда да заключи че е налице съпричиняване на вредоносния резултат на

злополуката, поради което дължимото обезщетение от работодателя по имуществена отговорност на работодателя за обезщетяване на вреди от трудова злополука, следва да бъде намалено със 75 % с оглед на конкретните обстоятелства и механизма на настъпване на злополуката и наличието на съпричиняване от страна на пострадалия. Приетото от съда процентно съотношение на дължимото от работодателя обезщетение кореспондира с установената съдебна практика на ВКС /Решение № 189 от 17.10.2019 г. по гр. д. № 1446/2019 г. 4 г. о., ВКС, Решение № 115 от 15.11.2018 г. по гр. д. № 4455/2017 г., 3 г. о., ВКС/. Колкото повече едно лице е допринесло за настъпване на вредата, толкова по-голямо трябва да е неговото участие в нейното обезщетяване. От тук следва, че размера на справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди в резултат на трудова злополука в размер на 12 500 лв., поради наличието на 75% съпричиняване. Неоснователно е възражението на ответника, че степента на съпричиняване от страна на пострадалия е в значително по-висока степен - до 95 %. Пострадалият не носи отговорност за липсата на проведен през 2022 г. инструктаж по безопасност. По делото се установи, че подписът, положен в книга за инструктаж по безопасност на стр. 31 от делото, под № 87, не е изпълнен от ищеца Х. М. О.. С оглед приетия горепосочен процент на съпричиняване, ответникът следва да е осъден да заплати сумата 12 500 лв. – обезщетение за неимуществени вреди в следствие на трудовата злополука, ведно със законната лихва, считано от датата на трудовата злополука - 26.08.2022 г. до окончателното изплащане, а искът за разликата до претендираните 60000 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение на имуществените вреди:

Претендирани са разходи по проведено лечение в размер на 1 500 лева, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане. Имуществените вреди, настъпили в резултат на непозволено увреждане в случая са във вида на претърпени загуби- направени разноски по лечение. Безспорно се установи, че извършените разходи за лечение са били необходими с оглед съхраняване здравето на ищеца. По отношение размера на разходите за лечение, съдът съобрази представените по делото писмени доказателства за реалната направа на разходи във връзка с лечението на ищеца.

Предвид приетия процент на принос на ищеца в настъпване на вредоносния резултат, определеното обезщетение за имуществени вреди възлиза в размер на сумата от 375 лева. Сумата следва да се присъди ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като за разликата до пълния размер от 1500 лева се отхвърли като неоснователен.

На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК ищецът има право на разноски съобразно уважената част от иска, а ответникът съобразно отхвърлената част от иска. Страните по делото не претендират разноски за адвокатско

възнаграждение и за юрисконсултско такова.

На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати по сметка на КРС държавна такса върху уважената част на исковите претенции в размер на 550 лв., съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, както и направените от бюджета на КРС разноски за СМЕ, СГЕ и СПЕ в размер на 395,88 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К., ЕИК 0008177780341, с адрес на управление: гр. К., п.к. 6100, ****, представлявано от Т. Л. – директор, ДА ЗАПЛАТИ на Х. М. О., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез пълномощника адв. Р. М. от САК, съдебен адрес: **** сумата от 12 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания - физически и психически, вследствие от претърпяна трудова злополука на 26.08.2022 г. призната за такава с разпореждане № 92/08.09.2022 г. на НОИ, на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва считано от датата на трудовата злополука - 26.08.2022 г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска за разликата над сумата от 12 500 лева до претендираните 60 000 лв..

ОСЪЖДА Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К., ЕИК 0008177780341, с адрес на управление: гр. К., п.к. 6100, ****, представлявано от Т. Л. – директор, ДА ЗАПЛАТИ на Х. М. О., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез пълномощника адв. Р. М. от САК, съдебен адрес: **** сумата от 375 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за лечение, вследствие от претърпяна трудова злополука на 26.08.2022 г. призната за такава с разпореждане № 92/08.09.2022 г. на НОИ, на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба – 28.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над сумата от 375 лева до пълния предявен размер от 1500 лева.

ОСЪЖДА Общинско предприятие „Комунална дейност и поддържане на инфраструктурата“- гр. К., ЕИК 0008177780341, с адрес на управление: гр. К., п.к. 6100, ****, представлявано от Т. Л. – директор, ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на КРС сумата от 550 лв., представляваща дължима държавна такса и сума в размер на 395,88 лева, представляваща разноски за депозит за вещи лица, съразмерно уважената част на исковите, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Решението е постановено при участието на третото лице- помагач на страната на ответника – „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК

030269049, адрес: ****.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____